

baš na tem mestu hotel oponašati Gunduliča z italijanizmom? — »Udesne« ni „stegnut oblik“ za „udesene“, nego adjektiv „udesan, na, no“, a particip od „udesiti“ je „udešen“. Adjektiva „udesen, ena, eno“ nisem našel v Vukovem rečniku. (949). — „Narazance“ ne pomeni „aeque“, nego „getrennt, auseinander“.

Izdajatelj je prepisal tekst pesmi v fonetskem pravopisu. Ker pesem ni izdana v filološke zvrhe, strinjamo se s tem ravnanjem. Vender nam ni jasno, zakaj piše isto besedo na dveh mestih različno. Primeri: „Ne zvekeče gvozdje svijetlo“, (267.) in „Što će momci? što oružje sv'jetlo“. (485.). Sploh glas „ije“ moti pri čitanji, ker je sicer dvozložen, a v naši pesmi ga je treba čitati ponajvečkrat jednozložno.

Citati niso povsem verno navedeni. Tako čitamo (614.) citat: „Uzvišene prispedobe prikrivaju nam realnu grozotu svjetlom vizijoni“ i. t. d., a Marković (divot-izdanje, str. XXX.) je napisal te besede takó-le: „... . grozotu realnu svjetlom vizije“ i. t. d.

Idijotizem je sklanja tujih imen na „ijon“, n. pr. „vizijon, opozicijon“ po ženski *i*-sklanji. Priznavajoč upravičenost teh oblik namesto v knjigi navadnih „vizija, opozicija“, mislimo ipak, da bi se povsod drugje na ozemlji hrvaškega in srbskega jezika, razven v južni Dalmaciji, taka imena sklanjala po moški *a*-sklanji.

V tolmači je ostalo tudi nekoliko tiskarskih pogreškov, sosebnó v inojezičnih citatih str. 3. andaci n. audaci, str. 9. risov n. risovi, str. 20. facis n. focus, str. 23. *ρόδοδάκτυλος* n. *ρόδοδάκτυλος*, str. 29. acchi n. occhi, str. 30. ushitije n. ushtije, str. 42. sloutti n. sluti, str. 45. leres n. leves, str. 48. nuhem n. nubem, str. 52. sržbu n. srdžbu, str. 53. modo n. modi, str. 55. *ποτμον* n. *πότμον*, *ανδροτήτα* n. *άνδρωτήτα*.

Ako smo tukaj naveli nekaj nedostatkov, nismo hoteli cene knjigi nikakor ponizati. Te malenkosti obilo naknaduje veliko število drugih vrlin, katere so v tem tolmači. Iz nova priporočamo tudi Slovencem, sosebnó pa učiteljem, ki čitajo z dijaki „Smrt Smail-age Čengijića“, imenovani tolmač, ki jim bode posel izdatno olajšal. R. P.

Znameniti grobovi. Dué 20. m. m. je umrl v Peterhofu slavni ruski glasbenik *Anton Grigorijevič Rubinstein*. Porojen ja bil leta 1829. v Vihvotinci v Voliniji, odkoder so se njega roditelji skoro preselili v Moskvo. Tam je že v 10. letu javno nastopil kot pianist, kesneje pa je bil poldrugo leto v Parizu in je nato malone tri leta potoval po Evropi. Vrnil se je v Moskvo, nato bival v Berolinu in na Dunaji, leta 1848. pa prišel v Peterburg, kjer ga je velika kneginja Helena imenovala za svojega komornega virtuoza. Od leta 1854. je zopet potoval po Evropi in prirejal sijajne koncerte, od leta 1859. pa je vodil ruski konservatorij v Peterburgu. Umrl je za srčno kapjó. — Rubinstein je bil velik pianist in skladatelj. Zložil je več oper v ruskem jeziku, izmed katerih sosebnó slovi »Demon«, nekaj v francoskem in nekaj v nemškem jeziku; znameniti so njega oratoriji, katerim je pridružil tudi več nabožnih oper. Spisal je mimo tega ogromno skladeb za vsakovrstne instrumente, dokaj koncertov, sonat in sosebnó nežnih pesmij. Zaradi tolikih mojsterskih del sluje po vsem svetu kot umetnik, katerega je prištevati prvim glasbenim velikanom vseh časov in vseh narodov.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Kongresni trg št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.